

Sfântul Proroc Ilie

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

13 decembrie 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 39 † ANUL II

DUMINICA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ CINCIZECIME

Dumnezeu cheamă oamenii la mântuire

Slujitorul Stăpânului, Mesia Cel prezis de profeți. Anonimul sau 'un om oarecare', cum se spune în Evanghelie, este Însuși Dumnezeu, Cel cu multe nume și mai presus de orice nume, după cum învață Sfântul Dionisie Areopagitul. Cina din casa Stăpânului semnifică Împărăția lui Dumnezeu. Aproape la toate popoarele, dar mai cu seama în tradiția ebraică, *cina este simbolul comuniunii, al bucuriei de a fi împreună, de a mânca și a bea împreună, de a se vedea și de-a comunica față către față, de a se cunoaște și a se prețui reciproc. Cina din Evanghelia de astăzi semnifică tainic Împărăția lui Dumnezeu, a cărei arună aici pe pământ este însăși Biserica lui Hristos în care se săvârșește Cina cea de Taina sau Sfânta Euharistie*, pe care Mântuitorul Iisus Hristos a instituit-o în Sfânta și Marea Joi seara, înainte de Pătimirile Sale, de Răstignirea Sa și de Învierea Sa din morți. Chemarea lui Dumnezeu și libertatea omului de a răspunde sau nu chemării divine. Întrucât Dumnezeu dorește ca *"toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului sa vina"* (I Timotei 2, 4), toți oamenii sunt chemați la mântuire, dar nu toți răspund acestei chemări. De aceea, Sfântul Grigore de Nyssa, comentând cuvintele Mântuitorului *"mulți chemați, dar puțini aleși"* (Matei 22, 14), spune că *toți sunt chemați, dar sunt puțini aleși, pentru ca puțini oameni răspund chemării lui Dumnezeu*. Preocupări excesive pentru trup, dar puțină grijă pentru suflet. Cel dintâi care refuză invitația la cină aduce ca scuză sau motivație grija pentru ogor, adică pentru țarina cumpărată pe care trebuia să o vadă. În tâlcuirea unor Sfinți Părinți ai Bisericii, *acest câmp sau ogor din Evanghelia simbolizează toate grijile și dorințele de a stăpâni în lumea aceasta spații și teritorii pamântești limitate și trecătoare. Ogorul este aici simbolul dorinței omului de avere, de expansiune, de extindere pe orizontală, nu de creștere duhovnicească pe verticală, în relația sa cu Dumnezeu - Creatorul lumii*. Al doilea invitat care refuză chemarea Stăpânului de-a veni la cină spune că și-a cumpărat cinci perechi de boi pe care trebuie să-i încerce. Tâlcuirea patristică a textului biblic se vede în →

cele cinci perechi de boi cele cinci simțuri ale omului, care în general sunt grupate câte două: doi ochi (văzul), două urechi (auzul), două nări (mirosul), două buze sau limba și gura (gustul) și două mâini (pipăitul). Aceste *cinci perechi de boi semnifică grija excesivă a oamenilor pentru mâncare, băutură și jocuri care aduc desfătări trupului. Căutate și folosite în mod excesiv sau pătimăș, acestea îl fac pe om rob al simțurilor, întunecându-i și limitându-i orizontul duhovnicesc al sufletului*. Prin urmare, *patimile egoiste care manifestă subjugarea sufletului sau a voinței de către simțuri conduc pe om la amorțire duhovnicească și la nepăsare privind mântuirea și viața veșnică la care este el chemat. Când oamenii trăiesc numai trupește și deloc duhovnicește, atunci simțurile lor se împățimesc, iar sufletul lor intră în jugul simțurilor împățimite*. Al treilea om care se scuza că nu poate veni la cină spune că și-a luat femeie și de aceea nu poate veni (Luca 14,20). Deși căsătoria este o instituție sfântă și binecuvântată de Dumnezeu, *uneori familia poate deveni pentru om un motiv de-a nu răspunde chemării lui Dumnezeu la mântuire, dacă ea se transformă în idol, adică devine o preocupare exclusivă și excesivă a omului, încât acesta nu mai poate cultiva relația sa spirituală cu Dumnezeu*. Întrucât nu mai văd familia ca fiind, mai înainte de toate, o binecuvântare de la Dumnezeu, mulți oameni iubesc familia lor în uitare totală de Dumnezeu. *Însă dacă familia este văzută ca fiind un dar de la Dumnezeu, atunci această iubire față de familie se sfințește*. Cea dintâi categorie de invitați reprezintă elita sau conducătorii poporului evreu, care îndrumau spiritual poporul, dar care au refuzat să primească Evanghelia lui Hristos, Fiul Tatălui ceresc, Care S-a făcut Om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor. A doua categorie de invitați la cină (săraci, neputincioși, orbi și șchiopi) reprezintă mulțimile de oameni săraci și bolnavi, care vin la Hristos să asculte cuvântul Evangheliei Sale și să fie vindecați de El. A treia categorie de invitați, 'cei de la drumuri și garduri, sunt mulțimi de călători în lume pe drumuri întortocheate sau confuze, fără destinație precisă, trăitori la limitele existenței, în afara comuniunii adevărate în harul mântuitor. Aceștia reprezintă neamurile păgâne sau popoarele care, deși erau religioase, nu-L cunoșteau pe singurul Dumnezeu adevărat, Creatorul și Mântuitorul lumii. Prima învățătură duhovnicească practică a acestei Evanghelii pentru perioada Postului Nașterii Domnului este chemarea de a ne curăți de păcate prin Taina Pocăinței și a ne împărtăși cu Trupul și Sângele Domnului, pentru a primi sănătate și mântuire, trezvie a sufletului și sfințire a simțurilor, pace și bucurie cerească. Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca în această perioadă de pregătire pentru a primi pe Pruncul Iisus ca sa Se nască duhovnicește în ieslea sufletului nostru, sa sporim grija noastră pentru mântuirea sufletului. AMIN.

Arborele genealogic al lui Hristos

Iarăși vine Crăciunul, iubiiții mei. Cu adevărat S-a născut Hristos și S-a arătat în mijlocul oamenilor. Un imn de la înainte-prăznuire zice că Născătoarea de Dumnezeu a fost cuprinsă de uimire atunci când L-a născut pe Fiul ei, de aceea s-a plecat și s-a închinat ca o roabă Împăratului împăraților și L-a întrebat: „Cum Te-ai semănat în pântecul meu?”. Și fiindcă nu a primit nici un răspuns, s-a închinat din nou Pruncului Iisus, întrucât știa că este Dumnezeu, Singurul care a putut aduce din Cer firii omenești darul unic al dumnezeirii. O asemenea plecare și îmbrățișare întâlnim și la Sfântul Sfințit Mucenic Elefterie, a cărui pomenire o săvârșim astăzi. Sfântul a făcut multe minuni și sute de oameni au crezut din pricina lui. Au preferat să devină mucenici, apostoli veșnici ai Bisericii și cetățeni ai Cerului, decât să-și salveze propria viață. Dar și sfântul și-a vărsat sângele pentru Hristos, precum și mama lui, Anthia, cea bine înfloritoare [*Anthia*, în greacă, înseamnă floare] în inima și în viața ei, care în loc să plângă pentru feciorul ei s-a avântat în arenă și l-a îmbrățișat pe fiul ei ca pe niște sfinte moaște, cu scopul de a fi junghiată și ea de călău. Însă îmbrățișarea și sărutarea Preasfintei Maicii Domnului și a mamei mucenicului nu a avut loc numai atunci. Ea se face neîncetat de la Preasfânta, de la sfinți și de la Însuși Hristos, către toți cei care mărturisesc pentru slava lui Hristos. Astăzi, însă, Biserica noastră îi îmbrățișează pe toți cei care au umplut bisericile ei. Vă îmbrățișează pe voi, fiindcă voi sunteți martorii prin credință și prin pilda slavei Domnului nostru. Ochii voștri cei strălucitori și bătăile inimii voastre pentru Dumnezeu mă fac să vă spun cuvintele pe care Apostolul Pavel le spunea Colosenilor: *Nădejdea voastră, bucuria voastră, bogăția voastră nu sunt nimic altceva decât „Hristos cel dintru voi, nădejdea slavei”*. El cutremură inima voastră și El Însuși vă îmbrățișează. S-a născut, așadar, Hristos. Dar din cine S-a născut? Este nevoie să ne aruncăm ochii în adâncurile veacurilor și ale miilor de ani, ca să aflăm de când Hristos a început să vină pe pământ și când a venit în cele din urmă. Astăzi se prăznuiesc toți Strămoșii de la Adam până la Iosif și Preasfânta, toți aceia care au contribuit la Nașterea lui Hristos. Adam este primul strămoș. Plăsmuindu-l Domnul pe Adam și punându-l în Rai, a slujit nașterii și lucrării neamului omenesc. Adam însă a păcătuit și ne-a transmis și nouă firea lui păcătoasă. Cu toate acestea, Adam a devenit chip al Celui de-al doilea Adam, al lui Hristos. Dar Adam s-a născut „din pământ feciorelnic”, cum spun Părinții, fiindcă atunci pentru prima dată pământul a născut. Când un cuplu dobândește copil, bărbatul dă sămânța lui femeii, dar în clipa zămislirii **Însuși Dumnezeu pune sufletul**. În clipa aceea se întâlnește Dumnezeu cu omul, cu bărbatul și femeia care au devenit un singur om. Dar cum a născut pământul? Pământul a născut prin faptul că a fost plăsmuit omul din lut. Dumnezeu a luat țărână din pământ. Aici se ascunde o taină. Adam s-a născut din pământul feciorelnic, ca să fie preînchipuire a lui Hristos, Cel născut din pururea Fecioara Maria. Prin urmare, istoria lui Hristos începe din clipa nașterii lui Adam. Dar moartea lui Adam a devenit pretext să coboare Hristos, în acord cu prorocia Facerii, ca să fie ridicat Adam și (prin el) .

noi toți. Adam a murit pentru că nu a ascultat. Hristos a murit fiindcă a ascultat. Aici avem o altă corespondență între cel dintâi Adam și Cel de-al doilea. Adam a murit pentru că a mâncat din pomul cunoștinței, va trăi totuși prin pomul vieții. Pe acesta l-a luat Hristos și l-a făcut Cruce. Așa cum Adam a murit mâncând din lemn, la fel și Hristos a murit pe lemn, pe Cruce, și a înviat. (**Arhimandritul Emilianos Simonopetritul**, *Cuvinte praznicale mistagogice*, Indiktos, Athena, 2014)(<https://doxologia.ro/predici/arborele-genealogic-al-lui-hristos>).

Tropar la Duminica Sfinților Strămoși

Întru credință pe Strămoși i-ai îndreptat, printr-înșii logodindu-Ți mai înainte Biserica cea din păgâni; sunt lăudați întru mărire Sfinții, că din sămânța lor este Rodul care Te-a născut pe Tine fără de sămânță. Cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

“**Fraților**, când Hristos, Care este viața voastră, Se va arăta, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru slavă. Drept aceea, omorâți mădularele voastre cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este închinare la idoli, pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, în care păcate ați umblat și voi odinioară, pe când trăiați în ele. Acum, deci, lepădați și voi toate acestea: mânia, iuțimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit, unde nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob ori liber, ci toate și întru toți, Hristos.”

SINAXAR

Sfântul Mare Mucenic Eustatie Placida a fost unul dintre cei mai buni generali ai împăratului Traian (98-117). După moartea împăratului Traian, a venit la domnie Adrian (117-138), acest împărat obligând pe Sfântul Mucenic Eustatie să jertfească idolilor. Refuzând acest lucru, Sfântul Eustatie a mărturisit credința în Mântuitorul Iisus Hristos, fapt pentru care a fost supus supliciilor și a suferit moarte martirică împreună cu soția **Teopista** și fiii săi **Agapie** și **Teopist**.

†) **Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul** - 18 decembrie - În anul 1451, întâmplându-se grabnică moarte domnului țării, Bogdan Voievod, fiul său, Ștefan, cu greu a scăpat de primejdie. Dar, auzind de nevoința și minunile Sfântului Daniil Sihastrul și fiind în grea strâmtoare, a fost călăuzit de Duhul Sfânt la chilia lui. Aici, poposind câteva zile, și-a mărturisit cugetele înaintea Cuviosului și a primit de la el dezlegare de păcate și multe cuvinte de mângâiere. Apoi, liniștindu-i sufletul, marele sihastru l-a binecuvântat și s-a rugat pentru dânsul, apoi i-a prorocit că în curând va fi domn al Moldovei și l-a liberat cu pace.